

den Affattelse, hvori det blev vedtaget her i Folketinget den 24de April 1897. Der findes i det ældre Forslag enkelte Tidsbestemmelser, som det vil være nødvendigt at rette efter Afstemningen i Dag, inden det gaar til tredje Behandling. — Det var min Mening at nøjes med disse Udtalelser ved denne Lejlighed, da der er blevet talt saa udførlig ved første Behandling. Men der er i den mellemliggende Tid af et tidligere Medlem her af Tinget blevet rettet et Angreb imod mig i min Egenskab af Flertallets Ordfører, og dette Angreb vil jeg tillade mig med Formandens Samtykke at imødegaa. Jeg havde blandt andet anført, at den Del af det indførte fremmede Fodtøj, som kunde tænkes udelukket gennem en forøget Toldbeskyttelse, kun svarede til 8 pCt. af vore indenlandske Fodtøjsfabrikkers samlede Produktion. Det tidligere Medlem af Folketinget, som har rettet et Angreb paa mig i Anledning af mine Udtalelser her ved første Behandling, har skrevet en af sine Artikler i „Nationaltidende“ for Tirsdag Aften den 7de Marts, og der staar følgende: „Naar det nu viser sig, at vor Skotøjsindførsel ikke er 8, men 50 pCt. af vor egen Produktion, hvad bliver der da af hele den Bygning, Hr. Køedt vilde opføre? Og hvad maa den mindre sagkyndige tænke om den Sandhed, som med Brask og Bram er præsteret for dem paa et saa latterligt Korthus-Grundlag? Jeg skønner ikke rettere, end at denne Maade at føre fulgyldigt Bevis paa, er alvorlig kompromitterende for Hr. Køedt som parlamentarisk Ordfører og gennem ham for det Flertal, paa hvis Vegne han taler.“

Da jeg læste disse Ord, havde jeg en Fornemmelse som en Skytte, der har ramt lige i Pletten. Jeg mærkede paa Formen i Angrebet, at det var lykkedes for mig at tale til Protektionisterne paa en saadan Maade, at de bleve nødte til at overfalde mig, og i Mangel paa gode Argumenter at tage deres Tilflugt til slette Argumenter, hvad jeg skal søge at føre Bevis for. Inden jeg gaar videre, vil jeg endnu forudskikke den Bemærkning, at vi her i Landet kun have et sikkert statistisk Materiale over Industriens Produktion paa de enkelte Omraader, hvor Staten selv kontrollerer Produktionen. Naar man ønsker Oplysning om Øl, Brændevin og Sukker kan man tage Statistikkens Tal og være aldeles sikker paa, at man har et solidt Grundlag. Saa snart man gaar uden for den statskontrollerede Produktion, er man nød til at rette sig efter et Skøn. Dette Skøn

kan være mere eller mindre nøjagtigt, men naar det er saa godt, som fagkyndige Folk kan skaffe det til Veje, maa man nøjes med Tallene, og der er ikke mod Rigtigheden af de Tal, jeg efter en faglig Kilde har gengivet her i Tinget, fremført noget som helst gyldigt Bevis. Min Kilde for de Oplysninger, jeg anførte om Skotøjsindustriens Produktion, findes oprindeligt i Bladet „Dannebrog“ for den 25de Januar 1897. Jeg skal med den højtærede Formands Samtykke tillade mig at give nogle Oplysninger . . .

Formanden (Sofus Høgsbro): Maaske jeg dog med det samme maa oplyse, at det i Reglen ikke er tilladt, at man her i Salen imødegaaer Artikler i Bladene, men under de nuværende særlige Forhold har jeg ikke villet modsætte mig det.

Ordføreren (Køedt): Jeg vilde heller ikke have benyttet denne Lejlighed til at imødegaa disse Angreb, hvis man ikke havde rettet dem mod mig i min Egenskab af Flertallets Ordfører og Folketingsmand. Jeg mente, at jeg skyldte Tinget at imødegaa disse Angreb her paa det samme Sted, hvor jeg fremførte mine Tal, og det glæder mig, at den højtærede Formand har givet sit Samtykke. Altsaa, jeg har nævnt det Nummer af „Dannebrog“, hvori den Fremstilling findes, af hvilken jeg oprindeligt tog mine Tal. Det er en Artikel af en Fagmand om Forholdene i vor indenlandske Skotøjsindustri, og Redaktionen af Bladet indleder Fremstillingen med følgende Bemærkninger: „Vi have ment, at denne Artikel, aldeles bortset fra den Anledning, hvori den er skreven, indeholder saa interessante Oplysninger om en vigtig Industrigræn, at den vel fortjente at læses ogsaa af dem, der med os ere enige om, at der er saare ringe Udsigt til en Toldreform.“ Artiklens Formaal er at imødegaa en samtidig Forklaring af Forholdene ved Skotøjsindustrien i „Berlingske Tidende“. Det er altsaa en Fagmand, der er gaaet til et af vore største Hovedstadsblade for at imødegaa en efter hans Mening fejl Fremstilling i vort officielle Blad, som aldrig har taget til Genmæle mod hans korrigerende Oplysninger. Denne Mand siger følgende:

„Da jeg som Fagmand i en længere Aarrække har haft Lejlighed til at lære Skomagernes Forhold her i Landet nøje at kende og ingenlunde kan dele den Opfattelse, at Skomagerstandens Forhold skulde være særlig udsatte eller truede,